

Lejla Hairlahović-Hušić (1983. – 2020.)

Dana 28. studenoga 2020. godine napustila nas je Lejla Hairlahović-Hušić, doktorandica na poslijediplomskom studiju Odsjeka za etnologiju i kulturnu antropologiju Sveučilišta u Zagrebu i članica Hrvatskog etnološkog društva. U trideset i osmoj godini života Lejla je preminula od posljedica zaraze koronavirusom. Ona bi zasigurno više voljela reći kako je *preselila* jer tim izrazom muslimani u Bosni i Hercegovini kazuju kako je netko umro.

Lejla je rođena 22. rujna 1983. godine. Osnovnu i srednju školu završila je u Cazinu. Diplomirala je engleski jezik na Filozofskom fakultetu u Tuzli i dobitnica je Srebrene i Bronzane plakete Sveučilišta u Tuzli. Poslijediplomski je studij završila u Sarajevu u Centru za interdisciplinarnu postdiplomske studije. Dvanaest godina radila je kao nastavnica engleskog jezika u Cazinu, njezinu rodnom gradu.

U Cazinu je Lejla nastavila svoje sportske aktivnosti. Lejla je bila aktivna rukometašica. Kasnije je bila angažirana na raznim projektima vezanim uz taj sport. Kratko je obnašala i funkciju generalnog tajnika Rukometnog saveza Bosne i Hercegovine. Ljubav prema Cazinskoj krajini iskazivala je osobito posvećenim prikupljanjem i objavljivanjem etnografske građe toga malo istraženog područja. Iako je voljela sve povezano s dalekom prošlošću, istraživala je noviju, ratnu povijest. Iskustvo ratnog djetinjstva koje je trajalo u potpunoj opsadi 1201 dan, opredijelilo ju je da se posveti očuvanju sjećanja na ratno djetinjstvo te je bila i jedna od istraživačica Muzeja ratnog djetinjstva. Kao istraživačica radila je na projektu Muzeja ratnog djetinjstva i Memorijalnog centra Srebrenica – Potočari “Iskustva djece tokom genocida u Srebrenici”. Povremeno je bivala suradnica novinskih agencija. Također je bila suradnica na znanstvenoistraživačkom projektu “Baština, identitet, granice” pri Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Objavila je 2019. godine i rad “Fotografije Rudolfa Bruner-Dvořáka: mala, neiskvarena Turska i dojmovi koje su fotografije ostavile na posjetitelje izložbe ‘Bosna 1905 na fotografijama Rudolfa Brunera-Dvořáka’”.

Obrana Lejlina doktorskog rada *Identitet/i muslimana Cazinske krajine* bila je zakazana za 15. prosinca 2020. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Nažalost, Lejla nije obranila doktorat, ali njezin će rad biti objavljen. Uz aktivnosti oko objave doktorata njezina obitelj i prijatelji nastavljaju raditi što je ona željela. Obitelj joj je ispunila želju dajući izgraditi česmu u Srebrenici, pripremaju osnivanje njoj posvećene zaklade i nazivanje škole u kojoj je radila njezinim imenom.

Bio sam među njezinim prijateljima i suradnicima. Lejlu sam upoznao 2008. godine. Otad smo surađivali na različitim projektima, razmjenjivali mišljenja o našim etnografskim istraživanjima i planirali buduće zajedničke projekte. Naš joj je rad bio poticaj za upis doktorskog studija etnologije i kulturne antropologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Iako fraza kako je bio privilegij poznavati nekoga zvuči pomalo otrcano, ipak ne nalazim druge riječi osim da se smatram sretnim što smo bili prijatelji.

Susreti i razgovori s Lejlom bili su ugodni, oplemenjujući i opuštajući. Lejla je zračila zaraznom dobrotom i osmijehom. Sve je radila s lakoćom, predanošću i radošću. Iako relativno kratkog života, Lejla je ostavila snažan trag gdje god i što god je radila. Ljude koje je susretala vezala je uz sebe jer je darivala cijelo srce.

dr. sc. Zvonko Martić, karmelićanin